

Wysokość odsetek przysługujących z tytułu niezwróconej w terminie nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w związku z wyrokiem sądu administracyjnego uchylającego decyzję wymiarową negującą zasadność zwrotu - sędzia Katarzyna Owsiak, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Wyrok WSA w Warszawie z 17 grudnia 2021 r., sygn. akt III SA/Wa 712/21

Art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. wynika, że organ negując decyzją zasadność zwrotu podatku, a więc kończąc negatywnie weryfikację zasadności zwrotu podatku podejmuje ryzyko pełnego oprocentowania zwrotu podatku. Kończąc procedurę weryfikacyjną organ musi się zdecydować, czy zwrócić podatek wykazany z deklaracji z oprocentowaniem wyliczonym wedle stawki obniżonej za czas trwania procedury weryfikacyjnej, czy zanegować decyzyjnie zasadność zwrotu podatku, ale pod rygorem pełnego oprocentowania w razie przegrania przez organ sporu o legalność decyzji. W momencie zakwestionowania zasadności zwrotu podatku organ, bezpowrotnie, wkracza poza zakres hipotezy art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. (przepisu szczególnego), a sprawa oprocentowania zwrotu przechodzi na zasady ogólne.

Najważniejsze fragmenty uzasadnienia wyroku

(...) Organ (Dyrektor UKS) w ramach procedur dodatkowej weryfikacji przesądził kwestię zasadności zwrotu podatku negatywnie, czym wykluczył stosowanie art. 87 ust. 2 u.p.t.u. zdanie trzecie. Tym sposobem zakończono dodatkowe procedury weryfikacyjne i zakończyło się przedłużenie terminu zwrotu podatku. Uchylenie decyzji negującej zasadność zwrotu podatku wyrokiem sądu nie powoduje samoaktualizacji się postanowienia przedłużającego termin zwrotu podatku. Spółce przysługuje więc pełne oprocentowanie zwrotu podatku na zasadzie określonej w art. 87 ust. 7 u.p.t.u.

8.1. Przechodząc do rozstrzygnięcia (...) płaszczyzny sporu poddać należy analizie treści drugiego i trzeciego zdania z art. 87 ust. 2 u.p.t.u.: "Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego. Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykazą zasadność zwrotu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, urząd skarbowy wypłaca należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty".

Z przepisu wynika, że czynności dodatkowego zweryfikowania zasadności zwrotu podatku odbywają się w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego. Nie jest możliwe, aby weryfikowanie zwrotu podatku wykraczało poza postępowanie podatkowe, w tym aby rozciągało się na postępowanie sądowo-administracyjne. Data wydania przez organ pierwszej instancji decyzji wymiarowej na podstawie art. 21 § 3a O.p. stanowi faktyczną datę zakończenia procesu weryfikacji zwrotu, o którym mowa w art. 87 ust. 2 u.p.t.u. Z tym bowiem momentem informacje wykazane w deklaracji złożonej przez podatnika tracą moc prawną na rzecz ustaleń dokonanych przez organ podatkowy w decyzji. Decyzja, o której mowa w art. 21 § 3a O.p. stwierdza bowiem nieprawidłowość kwoty zwrotu podatku wykazanej w deklaracji podatkowej. Po wydaniu decyzji wymiarowej nie jest już dopuszczalne wydanie postanowienia w przedmiocie przedłużenia terminu zwrotu podatku od towaru i usług, bowiem ma ono rację bytu tylko do czasu zakwestionowania deklaracji. Podważenie wiarygodności deklaracji i zastąpienie jej wydaną przez organ decyzją określającą zobowiązanie podatkowe, czyni bezprzedmiotowym procedowanie w zakresie przedłużenia terminu zwrotu, który w takiej sytuacji już nie istnieje. Dotyczy to również sytuacji, gdy decyzją zostanie określona inna niż deklarowana kwota zwrotu. Równocześnie w obowiązujących przepisach brak jest warunku, by taka decyzja miała mieć walor ostateczności, czy też prawomocności. (...)

8.2. Wykazanie przez organ zasadności zwrotu (zdanie trzecie art. 87 ust. 2 u.p.t.u.) jest więc możliwe do zakończenia postępowania podatkowego decyzją organu pierwszej instancji.

W ocenie Sądu, art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. wprowadza wyjątek od reguły pełnego oprocentowania zwrotu podatku, wyrażonej w art. 87 ust. 7 u.p.t.u. Zgodnie z zasadami wykładni prawa wyjątki od reguły nie mogą być odczytywane rozszerzająco (*exceptiones non sunt extendendae*). W istocie art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. nie przyznaje podatnikom przywileju do oprocentowania zwrotu podatku w wysokości połowy stawki odsetek za zwłokę, ale pozbawia ich prawa do pełnego oprocentowania, jeżeli zaistnieją warunki wskazane w przepisie. Ustawodawca zdecydował się pozbawić podatników pełnego oprocentowania zwrotu podatku, ale tylko na czas podejmowanych przez organ czynności dodatkowego zweryfikowania zasadności zwrotu podatku odbywających się w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego i tylko pod warunkiem pozytywnego zakończenia procedury wyjaśniającej zasadność zwrotu podatku.(...)

Po zakończeniu podatkowych procedur weryfikacyjnych wyjątek wynikający z art. 87 ust. 2 u.p.t.u. przestaje jednak działać. Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykazały zasadność zwrotu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, urząd skarbowy wypłaca należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty. W każdej innej sytuacji należny zwrot podatku podlega pełnemu oprocentowaniu, w wysokości oprocentowania nadpłaty z Ordynacji podatkowej. Wykazanie przez organ podatkowy zasadności lub niezasadności zwrotu kończy najpóźniej się z chwilą wydania decyzji organu podatkowego pierwszej instancji. Zakończenie weryfikacji zwrotu kończy cykl postanowień przedłużających termin zwrotu podatku. Po wydaniu decyzji przez organ pierwszej instancji określającej wysokość zwrotu podatku w kwocie "0" zwrot podatku przestaje być należny. Bezprzedmiotowe staje się w tym momencie przedłużanie terminu zwrotu podatku z deklaracji. "Ramy" dodatkowej weryfikacji zwrotu podatku są zamknięte w katalogu procedur nazwanych wprost w treści przepisu art. 87 ust. 2 u.p.t.u. Podatkowe postępowanie odwoławcze, z uwagi na treść art. 21 § 3a O.p., oraz postępowanie sądowoadministracyjne nie mieszczą się w katalogu tych procedur weryfikujących.

Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności nie wykazały zasadności zwrotu podatku, jak było w niniejszej sprawie, to nie ma przesłanek, aby powoływać się na działanie wyjątku, o którym mowa w art. 87 ust. 2 u.p.t.u. zdanie trzecie.

8.3. Organ uważa, że prawidłowość wykazanej nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu wynika z postępowania weryfikacyjnego prowadzonego, a w istocie kontynuowanego po wyrokach uchylających decyzje wymiarowe, w ramach kontroli skarbowej zakończonego wynikiem kontroli (...).

Tak wywodząc organ jest jednak w błędzie. Po pierwsze, ogólnikowej treści sentencji postanowienia przedłużającego termin zwrotu podatku, z uwagi na treść art. 87 ust. 2 u.p.t.u. w związku z art. 21 § 3a O.p., nie można rozciągać na etap postępowania odwoławczego i postępowania sądowoadministracyjnego. Dodatkowa weryfikacja zwrotu podatku została zakończona stwierdzeniem przez organ niezasadności zwrotu podatku. Nie można przyjmować, że postanowienie (...) przedłużające termin zwrotu podatku "do czasu zakończenia przedmiotowej weryfikacji" jest adresowane też do okresu trwania postępowania odwoławczego, postępowania sądowoadministracyjnego i kontroli skarbowej zakończonej wynikiem kontroli (...). Zdaniem Sądu sformułowanie "do czasu zakończenia przedmiotowej weryfikacji" odnosi się do daty wydawania decyzji organu podatkowego pierwszej instancji. Potem nie bada się dodatkowo zasadności zwrotu podatkowego, o czym mowa w art. 87 ust. 2 u.p.t.u. Potwierdza to też treść przepisu wskazująca, że tylko "naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia". Dyrektor izby (administracji) skarbowej nigdy nie miał i nie ma takiej kompetencji, a jest tak dlatego, że dyrektor nie prowadzi żadnej procedury weryfikującej zasadność zwrotu podatku. Orzekanie

na etapie odwoławczym w zakresie decyzji wydanej na podstawie art. 21 § 3a O.p. nie jest już "dodatkowym" weryfikowaniem zasadności zwrotu podatku.

Po drugie, prawomocnemu wyrokowi (...) nie można przypisywać skutku swoistej reaktywacji, odzicia procesu dodatkowej weryfikacji zasadności zwrotu podatku. Na skutek kontroli legalności zaskarżonej przez Spółkę decyzji i uchylenia jej przez WSA w zakresie zobowiązania w podatku od towarów i usług i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, doszło do unicestwienia materialnoprawnego skutku decyzyjnego rozstrzygnięcia, co oznacza że nie zakończyło się postępowanie podatkowe.

W ocenie Sądu, nie można jednak tego skutku przenosić na treść art. 87 ust. 2 u.p.t.u. W trakcie postępowania sądowo-administracyjnego (a nawet wcześniej, w trakcie postępowania odwoławczego) nie toczy się (już) żadna procedura weryfikująca zasadność zwrotu podatku i nie wydaje się postanowień przedłużających termin zwrotu podatku. Podważenie wiarygodności deklaracji i zastąpienie jej wydaną przez organ decyzją określającą zobowiązanie podatkowe czyni bezprzedmiotowym procedowanie w zakresie przedłużenia terminu zwrotu, który w takiej sytuacji już nie istnieje." (vide wyrok WSA w Gliwicach z 2 czerwca 2020 r., sygn. akt I SA/Gl 273/20).

Skoro dodatkowa weryfikacja zasadności zwrotu się zakończyła to nie można potem uznać, że to zakończenie było jedynie warunkowe, nastąpiło faktyczne zawieszenie, wstrzymanie podatkowych procedur weryfikacyjnych, podjęte dalej po prawomocnym wyroku sądu. Nie można uznać, że uchylenie przez sąd decyzji wymiarowych odnosi skutek w postaci swoistej samoaktualizacji się postanowienia (...) przedłużającego termin zwrotu podatku.

Wydaje się, że organ podobnie musiał rozumieć tę kwestię bo przecież po doręczeniu organowi prawomocnego wyroku uchylającego decyzje wymiarowe nie wydawano już postanowienia przedłużającego terminu zwrotu podatku. Co więcej wynik kontroli (...) nie był poprzedzony żadnymi czynnościami weryfikującymi zwrot podatku. To tylko dodatkowo potwierdza, że weryfikacja zasadności zwrotu, z perspektywy organu, zakończyła się wydaniem decyzji (...). W wyroku uchylającym decyzje wymiarowe Sąd nie dał też organowi żadnych zaleceń co do uzupełnienia materiału dowodowego.

To co się działo później w sprawie, z perspektywy procesowej, nie było już weryfikacją zasadności zwrotu wykazanego w deklaracji, ale kontrolą legalności decyzji wymiarowej oraz wykonywaniem wyroków sądów.

8.4. Do kompetencji organu podatkowego należało przesądzenie, czy wykazany przez Stronę zwrot był zasadny. Organ w ramach procedur dodatkowej weryfikacji przesądził tę kwestię negatywnie, czym wykluczył stosowanie art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. W hipotezie tego przepisu mowa jedynie o sytuacji, gdy "przeprowadzone przez organ czynności wykażą zasadność zwrotu", co należy odnosić do procedur weryfikacyjnych wyliczonych w zdaniu drugim tego przepisu i zakończonych przez organ. Skoro odpadły przesłanki do stosowania wyjątku od reguły, a w istocie odrzucił je organ nie uznając zasadności zwrotu w ramach procedur weryfikacyjnych, to należy przejść do zastosowania reguły ogólnej z art. 87 ust. 7 u.p.t.u. A więc do uznania, że różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 5a, traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej. Skoro przeprowadzone przez organ czynności wykazały niezasadność zwrotu to organ nie może w przyszłości powoływać się na art. 87 ust. 2 u.p.t.u. zdanie trzecie. (...)

Przyjęcie, że skoro organ skutecznie przedłużył termin zwrotu podatku to art. 87 ust. 7 u.p.t.u. nie ma zastosowania w sprawie oznacza, że w sytuacji bezterminowego ujęcia czynności weryfikacyjnych w postanowieniu przedłużającym terminu zwrotu podatku, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, podatnik VAT nie ma, w żadnym przypadku, szansy na pełne oprocentowanie zwrotu podatku.

W przekonaniu Sądu, podatnik nie może ponosić konsekwencji w postaci obniżonego oprocentowania zwrotu podatku (rozciągniętego w czasie), tylko dlatego że organ wyjaśniał zasadność zwrotu i zakończył to nielegalną decyzją. Organ nie powinien stać się beneficjentem

niewłaściwego, bo bezterminowego przedłużenia terminu zwrotu podatku, a nadto, gdy zakończył postępowanie wyjaśniające nielegalną, błędną decyzją. (...)

10. 1. Organ posługuje się też argumentacją natury aksjologicznej. Wskazuje, że gdyby przyjąć interpretację przepisu art. 87 ust. 2 u.p.t.u. dokonaną przez pełnomocnika Strony doszłoby po pierwsze do nierównego traktowania podmiotów, ponieważ w lepszej sytuacji znajdowałyby się podmioty, w których to spór o zasadność zwrotu toczyłby się przed sądem administracyjnym. W takiej sytuacji należne odsetki wyniosłyby zgodnie z teorią Strony 100%, podczas gdy zakończenia sporu na etapie wydania rozstrzygnięcia przez DIAS skutkowałoby wypłatą odsetek w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej, czyli 50%.

Takie zestawienie różnych grup podatników jest jednak oparte na błędnych przesłankach. Podatnika VAT, któremu organ podatkowy nie uznał zasadności zwrotu podatku i spór trafił do sądu administracyjnego należy zestawiać na równi z podatnikiem innego podatku, który żądał stwierdzenia nadpłaty podatku, czego organu mu odmawiały, a rację przyznał podatnikowi dopiero sąd administracyjny. Podatnik ubiegający się o zwrot podatku, oczekuje że podatek należny zapłacony do budżetu przez jego kontrahentów i znajdujący się w gestii państwa, którego koszty podatnik pokrył uiszczając fakturę z wykazanim podatkiem VAT, zostanie mu zwrócony w imię zasady neutralności VAT. W sensie ekonomicznym jego sytuacja jest podobna do sytuacji podatnika uiszczającego podatek nienależnie i żądającego stwierdzenia nadpłaty, z tym że podatek należny uiszczają sprzedawcy podatnika, na co uzyskują środki od podatnika przez zapłatę ceny z VAT. Nie ma żadnych wątpliwości, że na gruncie art. 78 § 1 i 3 pkt 3 O.p. jeżeli organy odmówiły stwierdzenia nadpłaty, a decyzje zostały potem uchylone przez sąd i sprawa wróciła do ponownego rozpatrzenia zakończonego stwierdzeniem nadpłaty, podatnikowi należąca będzie nadpłata z oprocentowaniem w pełnej wysokości. W podobnej sytuacji należy postawić podatnika VAT, któremu niezasadnie odmówiono zwrotu podatku. Nie ma żadnych, powodów uzasadnionych specyfiką systemu VAT, aby nie przysługiwało mu pełne oprocentowanie należnego zwrotu podatku. Do nierównego traktowania doszłoby, gdyby art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u., wbrew jego treści rozciągać poza zakończone procedury dodatkowej weryfikacji i uznawać, że podatnik VAT znajduje się w stanie permanentnej dodatkowej weryfikacji zasadności zwrotu, także na etapie postępowania sądowoadministracyjnego i może liczyć co najwyżej na oprocentowanie zwrotu podatku wedle stawki obniżonej.

10.2. Specyfika systemu VAT oparta o treść art. 87 ust. 2 zdanie drugie i trzecie u.p.t.u. wyraża się jedynie w możliwości ograniczenia oprocentowania na czas weryfikacji zasadności zwrotu podatku w ramach procedur weryfikacyjnych organu, potwierdzonych skutecznymi postanowieniami przedłużającymi termin zwrotu podatku. Po tym, gdy się zakończą się negatywnym wynikiem te dodatkowe procedury weryfikacyjne lub nie doszło do skutecznego przedłużenia terminu zwrotu podatku przejść należy na zasady ogólnej, co nakazuje art. 87 ust. 7 u.p.t.u.

Sąd administracyjny nie orzeka o zwrocie podatku; nie stwierdza też nadpłat. Z faktu, że organ po prawomocnym wyroku uchylającym wcześniejsze decyzje obowiązany jest jednak zakończyć postępowanie np. poprzez jego umorzenie, gdy prowadzone było przez organ podatkowy lub wynikiem kontroli, gdy prowadzone było przez organ kontroli skarbowej nie można jednak wywieść, że jest to kontynuacja, reaktywacja weryfikacji zasadności zwrotu, raz już zakończonej przez organ z wynikiem negatywnym dla podatnika.

Przytoczony wywód organu w istocie jest sugestią, że art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. stawia podatników VAT w nierównej sytuacji. Organ traci jednak z pola widzenia specyfikę systemu VAT, który narażony jest na oszustwa i wyłudzenia nienależnych zwrotów, co uzasadnia systemowe, wyjątkowe rozwiązanie, aby na czas dodatkowej weryfikacji zwrotu podatku budżet państwa jedynie w części refinansował, obniżonym oprocentowaniem, brak zwrotu podatku w terminie. Wskazać należy, że zdaniem Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z 13 października 2008 r., sygn. K 16/07, przepis (normatywny poprzednik przepisu obecnie obowiązującego) powinien być "traktowany jako jeden z instrumentów równoważenia

praw podatnika i interesów Skarbu Państwa". Art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. jest swoistym kompromisem między, wypływającą z reguły neutralności systemu VAT, powinnością zwrotu podatku w rozsądnym terminie a potrzebą ochrony interesów fiskalnych. W imię tego kompromisu podatnikowi VAT odebrana jest połowa oprocentowania zwrotu podatku wykazanego w deklaracji, ale niedokonanego w terminie ustawowym. Gdyby nie obowiązywał art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. to podatnik VAT byłoby traktowany np. jak podatnik podatku dochodowego, który wykazuje nadpłatę w zeznaniu i nie otrzymuje jej w terminie 3 miesięcy (art. 78 § 3 pkt 4 O.p.), a więc otrzymałby pełne oprocentowanie. Z uwagi na szczególny charakter analizowanego rozwiązania i jego dolegliwość finansową dla podatnika można je stosować tylko na czas trwania procedur weryfikacyjnych i w ściśle określonych ramach procesowych.

10.3. Przy interpretacji przepisu art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u., którą prezentuje decyzja oraz wobec treści postanowienia przedłużającego terminu zwrotu podatku, organ zawsze byłoby "wygrany" na płaszczyźnie oprocentowania, bo w każdym przypadku zanegowania zwrotu podatku i w razie późniejszego uchylecia decyzji utrwalone byłoby oprocentowanie wedle stawki obniżonej. Tym samym, przy takim rozumieniu przepisu, jakie prezentuje organ nigdy nie ponosiłby on ryzyka wadliwości swojej decyzji, a więc podatnikowi nigdy nie przypadłoby pełne oprocentowanie zwrotu podatku.

Zdaniem Sądu, z art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. wynika, że organ negując decyzją zasadność zwrotu podatku, a więc kończąc negatywnie weryfikację zasadności zwrotu podatku podejmuje ryzyko pełnego oprocentowania zwrotu podatku. Kończąc procedurę weryfikacyjną organ musi się zdecydować, czy zwrócić podatek wykazany z deklaracji z oprocentowaniem wyliczonym wedle stawki obniżonej za czas trwania procedury weryfikacyjnej, czy zanegować decyzyjnie zasadność zwrotu podatku, ale pod rygorem pełnego oprocentowania w razie przegrania przez organ sporu o legalność decyzji. W momencie zakwestionowania zasadności zwrotu podatku organ, bezpowrotnie, wkracza poza zakres hipotezy art. 87 ust. 2 zdanie trzecie u.p.t.u. (przepisu szczególnego), a sprawa oprocentowania zwrotu przechodzi na zasady ogólne.

Wyroki powiązane

wyrok NSA z 12 kwietnia 2019 r., sygn. akt I FSK 778/17

wyrok NSA z 12 września 2019 r., sygn. akt I FSK 1188/19

wyrok WSA w Gliwicach z 12 grudnia 2016 r., sygn. akt III SA/Gl 599/16

wyrok WSA w Szczecinie z 28 marca 2019 r., sygn. akt I SA/Sz 821/18

Przepisy

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 685 ze zm.)

Art. 87

2. Zwrot różnicy podatku, z zastrzeżeniem ust. 5b, 6, 6a i 6d, następuje w terminie 60 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju albo na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, o którym mowa w odrębnych przepisach, lub na wskazany przez podatnika rachunek banku mającego siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, jako zabezpieczenie udzielanego przez ten bank lub przez tę kasę kredytu, na podstawie złożonego przez podatnika do naczelnika urzędu skarbowego, w terminie do złożenia deklaracji podatkowej, sporządzonego na piśmie, nieodwołalnego upoważnienia organu podatkowego, potwierdzonego przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową udzielających kredytu, do przekazania tego zwrotu. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach

czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego. Jeżeli przeprowadzone przez organ czynności wykażą zasadność zwrotu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, urząd skarbowy wypłaca należną kwotę wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej stosowanej w przypadku odroczenia płatności podatku lub jego rozłożenia na raty.

7. Różnicę podatku niezwróconą przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 5a, traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.

Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz.U. z 2021 r., poz. 1540 ze zm.,)

Art. 78

§ 1 Nadpłaty podlegają oprocentowaniu w wysokości równej wysokości odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 56 § 1, pobieranych od zaległości podatkowych.

Główne problemy

Czy, jeżeli po przeprowadzeniu postępowania, w celu zweryfikowania zasadności deklarowanego zwrotu, wydana została decyzja negująca zasadność zwrotu, która następnie została uchylona wyrokiem sądu administracyjnego, podatnikowi należą się odsetki w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej (art. 87 ust. 2 u.p.t.u.), czy też w wysokości równej wysokości odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 56 § 1, pobieranych od zaległości podatkowych (art. 87 ust. 2 u.p.t.u. w związku z art. 78 § 1 O.p.)